

Р Е Ш Е Н И Е №132

гр. Перник, 15 октомври, 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в открито съдебно заседание на двадесет и седми септември две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 114 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 ЗУТ.

Образувано е по жалба на П.Е.Д.*** и В.К.Ч.***, против Заповед № ДК-10-ЮЗР-24 от 6.III.2012 г. на вр. и.д. Началник РДНСК – ЮЗР, с която е отхвърлена жалбата на горните лица против разрешение за строеж № 360 от 30.VIII.2011 г. на гл. архитект на община Перник. Прието е, че същите не са заинтересувани лица по смисъла на чл. 149, ал. 2 ЗУТ и нямат право да обжалват този акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 216 ЗУТ, разрешенията за строеж не подлежат на пряко обжалване по съдебен ред, а подлежат на обжалване по законосъобразност пред началниците на РДНСК. Ето защо, с оглед на изложеното по-горе, съдът намира, че предмет на жалбата е постановеният административен акт - цитираната заповед, който подлежи на пряко обжалване по съдебен ред. В подадената до съда жалба, са направени оплаквания и доводи за незаконосъобразност както на подлежащата на съдебен контрол заповед, така и на разрешението за строеж, като се иска прогласяване на заповедта за нищожна или нейната отмяна и да се изпрати преписката на компетентния орган за да се отмени строителното разрешение.

Ответника по жалбата РДНСК - ЮЗР чрез процесуалния си представител - юрисконсулт Иванова изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите и становищата на страните и като извърши проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, намери за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима и неоснователна.

Жалбоподателите П.Е.Д.*** и В.К.Ч.*** са собственици на обособени недвижими имоти – апартаменти, намиращи се в жилищната сграда на ул. “Търговска” № 30.

По делото не е спорно, а това се установява и от представените писмени доказателства, че по влезлия в сила ЗРП, одобрен със Заповеди №№ 4/93 и 1396/2006, за ЦГЧ Перник е предвидено изграждането на обслужваща улица с о.т 949 – 947 в кв. 229 по плана на града.

Възложител и инвеститор на това комуникационно съоръжение е Община Перник. Разрешение за строеж № 360/30.VIII.2011 г. За изготвянето му е съобщено на община Перник, която е и собственик на терена върху който се изгражда улицата. Жалбоподателите са собственици на обособени жилища – апартаменти в жилищна сграда, изградена върху държавна земя.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд намира, че обжалваната заповед е правилна и законосъобразна.

На първо място, следва да се отбележи, че същата е издадена от компетентния орган, в рамките на неговите правомощия. Заповедта е издадена от вр. и.д. Началник РДНСК – ЮЗР, на основание делегирани правомощия със заповед № РД – 13 – 281 от 5.XII.2011 г. на началника на ДНСК. Съдът намира, че правилно в този случай на посоченото длъжностно лице са делегирани цитираните правомощия на Началника на РДНСК, сред които е и разглеждането на жалби против разрешенията за строеж.

С обжалвания административен акт е прието, че жалбоподателите не са заинтересувани лица по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 1 ЗУТ, поради което нямат право на жалба против процесното строително разрешение. Съдът изцяло споделя изложените в този смисъл доводи. Съгласно разпоредбата на чл. 149, ал. 2, т. 1 ЗУТ, заинтересувани лица по ал. 1, (на които се съобщава за издаденото разрешение за строеж), в случаите на нов строеж, пристрояване или надстрояване на заварен строеж - възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот, лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон, а в случаите на строежи в квартали и имоти по чл. 22, ал. 1 - възложителят и собственикът на земята; не са заинтересувани лица собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземлен имот, за който има влязъл в сила подробен устройствен план. По делото е безспорно установено, че жалбоподателите не попадат сред изброените категории лица, тъй като са собственици на апартаменти построени на основание ОПС върху държавна земя, правото на строеж е реализирано изцяло, като само документално се посочва, че са носители на такова ограничено вещно право. Следователно, те нямат качеството на заинтересувани лица по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 1 ЗУТ. Ето защо, правилно не им е съобщено за изготвянето на атакуваното разрешение за строеж. Съответно правилно е прието, че нямат право на жалба срещу този акт и подадената жалба не е разгледана по същество. Не намира основание оплакването, че на жалбоподателите не е съобщена предхождащата строителното разрешение заповед от 2006 г. Както правилно е приел административният орган, а това се установява и от приложените по административната преписка доказателства процесната заповед е влязла в сила. На първо място има приложени известия за обратно доставяне, а на следващо тази заповед е била обявена, чрез разлепване на съобщения по реда на § 4 от ПРЗУТ. Измененията на ПУП за кв. 228, където е жилищната сграда, обитавана от жалбоподателите не засягат УПИ, върху който е изградена сградата. Още по малко е приложимо възражението, че от заповед № 4 от 1993 г. на кмета на община Перник

не било ясно какви са градоустройствените предвиждания, за да се приеме, че имане влязъл в сила административен акт. Наложителни са изводите, че предходните административни актове с влезли в сила и на това основание, община Перник е предприела инвестиционните мероприятия по изграждането на улица пробив към съществуващ паркинг.

По изложените съображения, Административен съд намира, че обжалваната заповед, с която е оставена без разглеждане подадената жалба против разрешението за строеж, като недопустима, е правилна и законосъобразна, а подадената жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Жалбоподателите следва да заплатят на РО РДНСК ЮЗР - Перник, деловодни разноски в размер на 150 лева.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

Отхвърля, като неоснователна, жалбата на П.Е.Д.,*** и В.К.Ч.,*** против Заповед № ДК-10-ЮЗР-24 от 6.ІІІ.2012 г. на вр. и.д. Началник РДНСК – ЮЗР, Перник.

Осъжда П.Е.Д.,*** и В.К.Ч.,*** да заплатят на РО РДНСК ЮЗР - Перник, деловодни разноски в размер на 150 лева.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия:/п/